

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. május 7.*

A T-185/07. sz. ügyben,

a **Calvin Klein Trademark Trust** (székhelye: Wilmington, Delaware [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo és A. Hernández Lehmann ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: M. Ó. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Zafra Marroquinos, SL** (székhelye: Caravaca de la Cruz (Spanyolország), képviseli: J. Martín Álvarez ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Calvin Klein Trademark Trust és a Zafra Marroquinos, SL közötti felszólalási eljárásra vonatkozó, 2007. március 29-i határozatával (R 314/2006-2. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadapalas (előadó) és E. Moavero Milanese bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. május 29-én benyújtott keresetle-
véltre,

tekintettel az OHIM az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. október 3-án benyújtott
válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. október 3-án
benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdésére 2008. június 17-én
adott válaszára,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetételében bekövetkezett változásra,

tekintettel arra, hogy tagjai egyikének akadályoztatása miatt a tanács kiegészítése céljából másik bírát jelöltek ki,

a 2008. július 8-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 2003. október 7-én a beavatkozó, a Zafra Marroquinos, SL a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a CK CREACIONES KENNYA szómegjelölés volt.
- 3 A lajstromozást a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 18. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban kérelmezték, az alábbi leírással:
- 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétatálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok“;

 - 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapárúk“.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2004. június 7-i, 23/2004. számában hirdették meg.
- 5 2004. szeptember 6-án a felperes, a Calvin Klein Trademark Trust a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

- A 3., 4., 8., 9., 14., 16., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 27., 35. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott, 66172. számú, alábbi közösségi védjegy:

- a 18. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott, 2023213. számú, alábbi spanyol védjegy:

- a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott, 2028104. számú, alábbi spanyol védjegy:

- 7 A felszólalást a korábbi védjegyekkel jelölt valamennyi árura és szolgáltatásra alapították, és a védjegybejelentésben foglalt valamennyi áruval szemben irányult.
- 8 Az OHIM felszólalási osztálya 2005. december 22-i határozatával egészében elutasította a felszólalást. Úgy ítélte meg, hogy az érintett fogyasztó szempontjából egyáltalán nem áll fenn a szóban forgó védjegyek közötti összetévesztés veszélye.
- 9 2006. február 22-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen, amelyben a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozott.
- 10 2007. március 29-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést, és helyben hagyta a felszólalási osztály határozatát. Úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések között nem áll fenn olyan mértékű hasonlóság, hogy az érintett vásárlóközönség szempontjából fennállna az összetévesztés veszélye.

A felek kérelmei

- 11 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- rendelje el a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadását;
- az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet, és tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- 14 Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy utasítsa az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadására. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése értelmében az OHIM köteles megtenni a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis a jelen ítélet rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontját és a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontját). Ennélfogva a felperes második kereseti kérelme elfogadhatatlan.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 15 A felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.
- 16 A felperes azt állítja, hogy téves a fellebbezési tanácsnak az ütköző megjelölések összehasonlítására és az összetéveszthetőség értékelésére vonatkozó elemzése.

- 17 Az ütköző megjelölések összehasonlítását illetően a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatban előadottakkal ellentétben az ütköző védjegyek megkülönböztető elemét a „ck” betűcsoport alkotja.
- 18 Ez a két betű első helyen jelenik meg a bejelentett védjegyben, így ezeket lehet elsőként észrevenni, és felhívják magukra a fogyasztó figyelmét. Az ütköző védjegyek ezért megegyeznek egymással a leginkább megkülönböztető elemükben, amely hangzásbeli hasonlóságot idéz elő az ütköző megjelölések között.
- 19 A felperes vitatja, hogy a korábbi védjegyek „ck” betűcsoportjának megkülönböztető képessége pusztán a különleges grafikai ábrázolása miatt nagyobb, mint a bejelentett védjegy „ck” betűcsoportjáé.
- 20 A felperes előadja, hogy a megtámadott határozatban elfogadottakkal ellentétben a „ck” betűcsoport használatát nem indokolja a „creaciones” és a „kennya” szó, amely nem felel meg a beavatkozó kereskedelmi nevének, hanem inkább az arra irányuló szándékkal magyarázható, hogy a megjelölés a jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegyhez hasonlítson.
- 21 A felperes kiemeli, hogy sem a „creaciones”, sem a „kennya” szó nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Az elsőt a divatszektorban, ruhamodellekre való hivatkozásként használják. A második Kenyát, az afrikai országot idézi, vagy valamely személynevet.
- 22 A CK CREACIONES KENNYA védjegy ezért úgy érzékelhető, hogy a CK védjegy a „kennya” (Kenya) elnevezésű ruhakreációkhoz („creaciones”) kapcsolódik, amelyeket vagy azért hívnak így, mert Kenya művészete vagy színei ihlették meg őket, vagy mert a szóban forgó áruk tervezője viseli ezt a nevet. Az országneveknek viszont nincsen megkülönböztető képességük, és nem tekinthetők olyan elemeknek, amelyek alapján meg lehet különböztetni az összehasonlítandó védjegyeket. A felperes a jelen ügyben arra hivatkozik, hogy a „kennya” hamis származásmegjelölés, mivel a szóban forgó

védjegy bejelentője a spanyol Murcia városában kereskedik, és ezen város semmilyen kapcsolatban nem áll Kenyával, sőt a bejelentő áruit sem árusítják ebben az országban.

- 23 Ugyanezt eredményezné, ha a „kenya” szó személynévre utalna, mivel önmagában egy közönséges név se lenne megkülönböztető. Tovább növelné a zavart, hogy arra engedne következtetni, hogy a CK egy olyan származtatott védjegyéről van szó, amelyet egy Kenya nevű személy alkotott meg, ami nem igaz. A felperes következőképpen úgy ítéli meg, hogy a „kenya” szó nem megkülönböztető jellegű, vagy csak igen csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, és ennél fogva a fogyasztó a bejelentett védjegy „ck” elemére összpontosít, amely ugyanazokból a betűkből áll, mint a korábbi védjegyek.
- 24 A felperes rámutat arra, hogy a korábbi védjegyek jelentős jó hírnevet élveznek, ami tovább fokozhatja a vitatott védjegyek közötti hasonlóságot, különösen vizuális és hangzásbeli szempontból. Kiemeli, hogy valójában a CK ábrás megjelölés az, amely közismert.
- 25 A felperes szerint a divatszektorban szokás a ruhagyártókat a nevükből alkotott betűszók betűi alapján azonosítani. Ezért a betűszó betűiből álló védjegyekhez való közelítéssel egyértelműen harmadik személy védjegyének utánzására tettek kísérletet.
- 26 A divatágazatban az is megszokott, hogy ugyanaz a ruhagyártó vállalkozás származtatott védjegyeket használ, azaz valamely másik védjegyből származó megjelöléseket, amelyeknek közös a domináns elemük az eredeti védjeggyel, de amelyek különböző termékcsoportokat jelölnek. Így az a tény, hogy a „ck” betűcsoport, még ha eltérő grafikai ábrázolással is, de valamennyi szóban forgó védjegyben megtalálható, összezavarhatja a fogyasztót, aki azt gondolhatja, hogy a CK CREACIONES KENYA megjelölés egy adott termékcsoportra vonatkozik.

- 27 Ennek az álláspontnak az alátámasztására a felperes a közösségi bíróságok, a spanyol bíróságok, valamint az OHIM és a spanyol szabadalmi és védjegy hivatal több döntését hozza fel.
- 28 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érvelésének megalapozottságát. Többek között úgy ítélik meg, hogy helyes a fellebbezési tanács értékelése, amely szerint a szóban forgó megjelölések eltérő összbenyomást idéznek elő. Az OHIM arra is rámutat, hogy mivel a különleges grafikai ábrázolása révén már benne rejlő megkülönböztető képességgel rendelkező CK ábrás megjelölés az, amelyik közismert, nem kell a szabványbetűkkel írott „ck” betűcsoportnak vagy annak hangzásának azt a közismertséget tulajdonítani, amelyet a fellebbezési tanács a korábbi védjegyek esetében elismert.
- 29 Másfelől az OHIM és a beavatkozó úgy vélik, hogy a bejelentett védjegy esetében a „creaciones kenny” kifejezés a domináns elem, akár vizuális szempontból, a hosszúsága miatt, akár fogalmi szempontból, a benne szereplő fantáziaelem miatt, míg a korábbi védjegyek domináns elemének, különleges grafikai ábrázolására tekintettel, a „ck” mássalhangzó csoport minősül.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 30 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

- 31 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 25. pontja; lásd továbbá analógia útján a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 29. pontját és a C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 17. pontját).
- 32 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31. és 32. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 33 Továbbá az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége. Tehát azok a védjegyek, amelyek önmagukban vagy piaci ismertségüknél fogva erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkeznek, kiterjedtebb oltalmat élveznek védjegyként, mint azok, amelyek gyengébb megkülönböztető képességgel rendelkeznek (lásd analógia útján a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 20. pontját).
- 34 Ezenkívül az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik az, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. Az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (a Bíróság C-251/95. sz., SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontja és a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25. pontja). Ezen átfogó értékelés során az érintett áruk átlagos fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztók (a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 26. pontja).

- 35 A jelen ügyben előjáróban meg kell jegyezni, hogy a felek nem vitatják a szóban forgó áruk azonosságát.
- 36 A megtámadott határozat e vonatkozásban nem vitatott részéből kitűnik, hogy mivel a korábbi védjegyeket két spanyol és egy közösségi védjegy alkotja, és a szóban forgó árukat széles vásárlóközönségnek szánják, az érintett vásárlóközönséget az említett áruk spanyolországi és közösségi átlagfogyasztói alkotják.
- 37 A felperes viszont vitatja a fellebbezési tanácsnak a vitatott megjelölések hasonlóságára vonatkozó értékelését és az összetéveszthetőségre vonatkozóan ebből levont állítását. Meg kell tehát vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács tévedett-e annak megállapításakor, hogy az ütköző megjelölések kellően eltérnek egymástól ahhoz, hogy az érintett vásárlóközönség szempontjából ki lehessen zárni az összetéveszthetőség fennállását.

– A megjelölések hasonlóságáról

- 38 Az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyek figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 Továbbá az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely összetett védjegy, amelynek egy vagy több alkotóeleme megegyezik valamely másik védjegyével, vagy hasonlít ahhoz, csak akkor tekinthető ehhez a védjegyhez hasonlóknak, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás domináns eleme. Ez az eset akkor áll fenn, ha ez az alkotóelem már önmagában alkalmas arra, hogy meghatározza az érintett vásárlóközönségben a védjegyről kialakult képet, és ezáltal valamennyi többi elemnek

elhanyagolható szerep jut a védjegy által keltett összbenyomásban (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 33. pontja és T-28/05. sz., Ekabe International kontra OHIM – Ebro Puleva [OMEGA3] ügyben 2007. október 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4307. o.] 43. pontja).

40 Azonban nem kizárólag az összetett védjegy valamely alkotóelemét kell tekintetbe venni és összehasonlítani valamely másik védjeggyel. Ellenkezőleg, ezt az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve (a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 41. pontja; C-193/06. P. sz., Nestlé kontra OHIM és Quick ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 35. pontja és a fent hivatkozott MATRATZEN-ügyben hozott ítélet 34. pontja).

41 A jelen ügyben rá kell mutatni arra, hogy a megtámadott határozat 7. pontjából következően a korábban lajstromozott ábrás megjelölések a nyomtatott nagybetűvel írt „ck” betűcsoportból állnak, amelynek második betűje, a „k” hosszabb és szélesebb, mint az első betű, a „c”, amely pedig a „k” betűhöz képest középen helyezkedik el. A korábbi közösségi védjegy a „c” és „k” betűnél sokkal kisebb nyomtatott betűkkel írt „calvin klein” szavakat is tartalmazza. A bejelentett védjegy továbbá három elemből – a „ck” betűcsoportból, utána pedig a „creaciones” és a „kennya” szóból – álló szóvédjegy.

42 A felperes előadja, hogy a bejelentett védjegy megkülönböztető és domináns elemének a „ck” elem minősül. Meg kell azonban állapítani – ahogyan arra az OHIM is hivatkozik –, hogy a „creaciones kenna” szavak méretüknél fogva sokkal fontosabb helyet foglalnak el, mint a „ck” betűcsoport, valamint olyan szintaktikai és fogalmi egységet alkotnak, amely a védjegy összességét meghatározza.

- 43 Jóllehet a „creaciones kennya” elem pontos jelentése bizonytalan, mivel nem lehet tudni, hogy egy ruhatervező nevére történő hivatkozásként vagy pusztán fantáziaki-fejezésként kell-e érteni, bizonyosan rendelkezik megkülönböztető képességgel a 18. és 25. osztályba tartozó ruházati cikkek és divatkellékek vonatkozásában. Ezt a megkülönböztető képességet egyébként az sem kérdőjelezi meg, hogy az érintett vásárlóközönség összekapcsolhatja a „kennya” szót Kenyával mint országgal, mivel a két szót eltérően írják. El kell ezért utasítani a felperesnek a „creaciones kennya” elem megkülönböztető képességét vitató érveit.
- 44 Másfelől amint arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 26. pontjában rámutatott, a „ck” elem a „creaciones” és a „kennya” szó első betűinek felel meg, ami meghatározza, hogy honnan ered, és megmagyarázza a jelenlétét. Következésképpen a „ck” elem, ahogyan a bejelentett védjegyben szerepel, mellékes helyet foglal el a „creaciones kennya” elemhez képest.
- 45 Ebből következően azt kell megállapítani, hogy az érintett fogyasztó mindenekelőtt a „creaciones kennya” szavakat jegyzi meg, amelyre igen nagymértékben fogja a figyelmét irányítani. A felperes által hivatkozott azon körülmény, hogy a „ck” betűcsoport első helyen jelenik meg a bejelentett védjegyben, nem változtat ezen az értékelésen. Jóllehet az átlagos fogyasztó általában nagyobb figyelmet tanúsít a védjegy elején elhelyezkedő elemeknek, az egyes védjegyek sajátos körülményeire tekintettel kivétel tehető e szabály alól (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-149/06. sz., Castellani kontra OHIM – Markant Handels und Service [CASTELLANI] ügyben 2007. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4755. o.] 54. pontját). A jelen esetben a fenti 42–44. pontban kifejtett indokokból pusztán az, hogy a „ck” betűcsoport a bejelentett védjegy elején helyezkedik el, nem elegendő ahhoz, hogy ez legyen a védjeggyel keltett összbenyomás domináns eleme.
- 46 A megjelölések vizuális hasonlóságával kapcsolatban következőképpen azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a vitatott védjegyek különbözőek. Míg ugyanis a korábbi védjegyek az egyedüli vagy domináns „ck” elemből állnak, amelynek különleges grafikával történő ábrázolása, – amint erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. pontjában rámutatott – bennerejlő

megkülönböztető képességgel ruházza fel ezeket a védjegyeket, a bejelentett védjegy által keltett összbenyomást a „creaciones kenny” elem határozza meg.

- 47 Ezért pusztán amiatt, hogy a korábbi védjegyek egyedüli vagy domináns „ck” ábrás eleme és a bejelentett védjegy „ck” eleme vizuálisan hasonló, nem jön létre vizuális hasonlóság a vitatott védjegyek között, tekintettel egyrészt a CK CREACIONES KENNYA védjeggyel keltett összbenyomásra, másrészt a korábbi védjegyekre jellemző különleges grafikai ábrázolásra, azaz a „c” betűnek a „k” betűhöz viszonyított kisebb méretére és középponti elhelyezkedésére.
- 48 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23. pontjában megjegyezte – a vitatott védjegyek hasonlóságának vizsgálata ezeknek a védjegyeknek az egészére irányul úgy, ahogyan lajstromozták vagy bejelentették azokat. A szóvédjegy olyan védjegy, amely kizárólag betűkből, szavakból vagy szavak együtteséből áll, nyomtatott, szokásos betűtípussal szedve, különleges grafikai elem nélkül. A szóvédjegyek lajstromozásából származó oltalom a védjegybejelentésben megadott szóra irányul, nem pedig azokra a sajátos grafikai vagy stilisztikai jegyekre, amelyekkel ez a védjegy később esetleg megjeleníthető. A hasonlóság vizsgálata szempontjából nem kell tehát figyelembe venni azt a grafikai megjelenítést, amelyet a bejelentett védjegy később esetlegesen felvehet (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-211/03. sz., Faber Chimica kontra OHIM – Nabersa [Faber] ügyben 2005. április 20-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1297. o.] 36. és 37. pontját; T-353/04. sz., Ontex kontra OHIM ügyben 2007. február 13-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 74. pontját és T-254/06. sz., Radio Regenbogen Hörfunk in Baden kontra OHIM [RadioCom] ügyben 2008. május 22-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 43. pontját).
- 49 A hangzás szempontjából is jogosan állapította meg a fellebbezési tanács azt, hogy a vitatott védjegyek nem hasonlítanak egymásra. Amint arra az OHIM rámutat, a korábbi védjegyekre a „ck” betűcsoporttal, sőt a „calvin klein” szavakkal utalnak, még akkor is, ha ez utóbbiak nem jelennek meg a korábbi megjelölésben, mivel egyértelmű, hogy a jellegzetes grafikai ábrázolású CK ábrás megjelölés az ismert divatcikkgyártó és -tervező Calvin Kleinra utal.

- 50 A bejelentett védjegyre viszont vagy csak a „creaciones kennyia” szavakkal, vagy a teljes „ck creaciones kennyia” kifejezéssel fognak utalni. Mindenesetre kevésbé valószínű, hogy a CK CREACIONES KENNYA bejelentett védjegyre csak a „ck” betűcsoport kimondásával fognak utalni, mivel kevésbé ismert jellege miatt kifejezetten a „creaciones kennyia” szavakra kell hivatkozni.
- 51 Fogalmi szempontból a fellebbezési tanács nem követett el hibát annak megállapításakor, hogy a „creaciones kennyia” szavak, amelyekből a „ck” betűcsoport ered, a korábbi védjegyekhez képest fogalmi különbséget hoznak létre. Ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 27. pontjában megállapította, míg a bejelentett védjegyben a „ck” betűcsoport a „creaciones kennyia” szavakból ered, a korábbi védjegyeket alkotó „ck” betűcsoport az ismert divatcikkgyártó és -tervező Calvin Kleinra utal.
- 52 A fentiekből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott védjegyek nem hasonlóak. A védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi vizsgálatából ugyanis kitűnik, hogy a korábbi védjegyek által keltett összbenyomást az egyedüli vagy domináns „ck” elem határozza meg, miközben a bejelentett védjegy által keltett összbenyomásban a „creaciones kennyia” elem a domináns. Az ütköző megjelölések hasonlóságának hiánya így a fentiekben megállapított vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségekből következik.
- Az összetévesztés veszélyéről
- 53 A vitatott védjegyek közötti hasonlóság vizsgálatára tekintettel a fellebbezési tanács jogosan ítélte meg úgy, hogy nincsen helye az összetévesztés veszélye fennállása megállapításának.

- 54 Az ütköző védjegyek által jelölt áruk azonossága sem változtat ezen a megítélésen, mivel a szóban forgó megjelölések nem hasonlóak. Amint arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában rámutatott, a bejelentett védjegyből egyértelműen kitűnik, hogy a „ck” betűcsoport a „creaciones kenny” szavakra utal, amely kétségtelenül megkülönbözteti a bejelentett védjegyet a korábbi védjegyeiktől. Mivel az ütköző megjelölések közötti hasonlóság az összetéveszthetőség elismerésének feltétele, az ilyen hasonlóság hiányának a megállapítása kizárja az összetéveszthetőség elfogadhatóságát (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-16/07. sz., Torres kontra OHIM – Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés [TORRE DE BENÍTEZ] ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 74. pontját).
- 55 Rá kell továbbá mutatni arra is, hogy a felperes a korábbi védjegyek mindegyikében megtalálható, különleges grafikával ábrázolt CK ábrás elem jó hírnévre hivatkozik. Jóllehet az ítélkezési gyakorlat elismeri, hogy a jó hírnévűeknek köszönhetően erőteljesebb megkülönböztető képességgel rendelkező védjegyek kiterjedtebb oltalmat élveznek (lásd a fenti 33. pontot), a jelen ügyben a korábbi védjegyek jó hírnévűek elismerése nem kérdőjelezi meg a fellebbezési tanács által végzett értékelés megalapozottságát, amely szerint a vitatott védjegyek különösen domináns elemek eltérősége miatt nagyon különböző összbenyomást keltenek, és ezért nem állapítható meg az összetévesztés veszélye.
- 56 A felperes arra vonatkozó érvével kapcsolatban, miszerint az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyet a felperes egyik származtatott védjegyeként foghatja fel, meg kell jegyezni, hogy – amint erre maga a felperes is rámutat – a származtatott védjegyekre egy másik védjegyből származó megjelölések jellemzőek, amelyeknek közös a domináns elemük az eredeti védjeggyel (az Elsőfokú Bíróság T-117/03–T-119/03. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection] egyesített ügyekben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 51. pontja). A jelen ügyben viszont a vitatott védjegyeknek nincsen közös domináns eleme. Ahogyan az ugyanis fentebb már több ízben megállapításra került, a korábbi védjegyek domináns vagy kizárólagos eleme a CK ábrás elem, míg a bejelentett védjegyben a „creaciones kenny” megkülönböztető szóelem a meghatározó.

57 A fentiekből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye. A keresetet ennél fogva el kell utasítani.

A költségekről

58 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM és a beavatkozó költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a Calvin Klein Trademark Trust-ot kötelezi a költségek viselésére.

Meij

Vadapalas

Moavero Milanesi

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. május 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások